

‘Ze was bang dat haar familie ons zou vervolgen, en hier zitten we nu’

De arts die elf jaar geleden euthanasie verleende aan Tine Nys, staat opnieuw voor de rechter, nu voor de burgerlijke rechtbank van Dendermonde. De familie eist een schadevergoeding.

Veerle Beel

Woensdag 12 mei 2021 om 3.25 uur

VOORAF

In februari 2020 werden drie artsen vrijgesproken in de assisenzaak over de euthanasie van Tine Nys. De volksjury in Gent had geoordeeld dat zowel de grond- als de vormvoorwaarden van de euthanasiewet nageleefd werden.

Tine Nys overleed op 27 april 2010 door euthanasie. Ze had een leven met veel psychisch lijden achter de rug. De familie begint nu een burgerlijk geding tegen de uitvoerend arts, van wie ze een schadevergoeding eisen.

‘We vragen dit niet om onze spaarpotten te spekken’, zei zus Lotte Nys. ‘Dit is een vraag van ons naar gerechtigheid en waarheid, uit respect voor Tine.’ Elf jaar na het overlijden van Tine Nys, en ruim een jaar na de vrijspraak van de drie artsen die bij haar euthanasie betrokken waren, moet dokter Joris Van Hove zich nog eens verantwoorden. De familie vindt, al van het begin, dat hij onzorgvuldig heeft gehandeld, in de aanloop naar en bij de uitvoering van de euthanasie van hun dochter en zus.

Ze waren er zelf getuige van. Dat feit op zich is al voorwerp van dispuut. Dr. Joris Van Hove zei dat Tine hen er absoluut niet bij wilde. ‘Ze hebben haar laatste wens dus niet gerespecteerd.’ De zussen Sophie en Lotte hebben een andere versie: ‘Tine heeft ons wel degelijk gevraagd om erbij te zijn. We kwamen die avond eerst allemaal samen bij Lotte thuis.’ Lotte: ‘De sfeer was niet grimmig. We voelden wel dat ze twijfelde. We gingen ervan uit dat het niet die avond zou gebeuren.’

Volgens Van Hove was Tine bang dat de familie de artsen zou vervolgen: ‘En hier zitten we dan, nog steeds, op zoek naar gerechtigheid, wat dat ook mag inhouden.’

**‘Het is een misverstand dat dit een campagne tegen
de euthanasiewet zou zijn. Maar het moet wel
correct verlopen’**

Sophie Nys
Zus van Tine

De zussen verklaarden dat ze geen tegenstander zijn van euthanasie, ook niet bij psychisch lijden. ‘We zijn vrijzinnig opgevoed’, aldus Sophie. ‘Het is een misverstand dat dit een campagne tegen de - euthanasiewet zou zijn. Maar het moet wel correct verlopen.’

Er kwamen weer veel pijnlijke details naar boven, over het leven van Tine zelf en de moeite die ze zich getroostte om te slagen in studie, werk en relaties, terwijl ze steeds weer tegen teleurstellingen aanliep. Maar ook over het amateurisme van de betrokken artsen. Dr. Joris Van Hove hing een infuus op, dat naar beneden kwam en op Tines gezicht viel. ‘Ze kon er zelf om lachen’, zei hij.

‘Naïef geweest’

In de getuigenbank moest ook de vaste huisarts van Tine weer - verschijnen. Hij heeft pas op de sterfdag van Tine een advies voor haar euthanasie geschreven, en blijft erbij dat hij niet wist dat de euthanasie diezelfde avond zou plaatsvinden. ‘Ik verwachtte Tine twee dagen later in mijn consultatie. Ik viel van mijn stoel toen die dag haar overlijdensbericht in de bus zat.’

Voorzitter Marlies Vanden Avenne bleef doorvragen op de kwestie: 'Hoe komt het dan dat uw korte verklaring, die u zelf een - kattedelletje noemt, wel precies de drie voorwaarden bevat waaraan een euthanasie bij psychisch lijden moet voldoen? Als dat een toevalligheid is, is het wel een erg grote toevalligheid.'

De huisarts zei dat hij daar naïef in is geweest: 'Ik kende de wet niet goed. Ik dacht dat de euthanasiecommissie eerst nog toestemming moest geven voor de euthanasie zou worden uitgevoerd.'

Psychiater Lieve Thienpont legde omstandig uit dat Tines diagnose van autisme, kort voor haar euthanasie, er volgens haar niet meer zo toe deed: 'Het was de grondlaag van haar lijden, waarop zich in de loop der jaren veel ander psychisch lijden heeft opgestapeld. Het verklaart waarom ze zo weinig vertrouwen had in therapie. En er is ook nog zoiets als patiëntenrechten: de patiënt heeft het recht om neen te zeggen tegen nog maar eens een behandeling.'